K mikrofonu čelem (Pavel Bobek) - Zich, Karel

Sám nevím kolik not máme společných
známe se dlouho, každý z nás toho hodně stih´
v muzice pořád stojí něco za to stíhání
to my víme.
Nemusí být vždycky všechno stoprocentní
muzika s muzikantem zápolí a muzika s ním
jenomže to se podá jak se dáme do hraní
to se ví.

Jednou jsme tam a jednou jsme tady
k mikrofonu čelem a ke kapele zády
snad ten kolotoč se nikdy nezastaví
to byl by konec zábavy.

Až zas někde budu hrát, máš mé pozvání
přijď třeba s celou rodinou, nikdo ti nebrání
dovez pár vzpomínek, já rád zaplatím dovozné
to se může.
Až já budu mít koncert v Černošicích
určitě na mě přijdeš, ty máš přece pro tohle čich
vem sebou vzdálené i blízké příbuzné
to se smí.

Jednou jsme tam a jednou jsme tady
k mikrofonu čelem a ke kapele zády
snad ten kolotoč se nikdy nezastaví
to byl by konec zábavy.

Jednou jsme tam a jednou jsme tady
k mikrofonu čelem a ke kapele zády
snad ten kolotoč se nikdy nezastaví
to byl by konec zábavy.

Pokaždé jsou jiní lidé v hledišti
po každém vystoupení těšíme se na příští
hudba je naše a je pouze její zásluhou
že se známe.
Rytmus nás posedne jak reflektor se rozsvítí
s rytmem je krásně, ale každý to tak necítí
a proto učíme své děti tleskat na druhou
to se má.

Jednou jsme tam a jednou jsme tady
k mikrofonu čelem a ke kapele zády
snad ten kolotoč se nikdy nezastaví
to byl by konec zábavy.

Jednou jsme tam a jednou jsme tady
k mikrofonu čelem a ke kapele zády
snad ten kolotoč se nikdy nezastaví
to byl by konec zábavy.